

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 30 JUNI 1907.

N° 39

Foto Hult for Malmö.

A. O. WINROTH.
PROFESSOR.

...sché: Kem. A.-H. Bengt Sjöbergparre Stalm—Og...

Stockholms Högskola håller som bäst på att organisera arbetet inom sin nya juridiska fakultet, och när höstterminen kommer, skall den svenska studerande ungdomen ha ytterligare ett ställe, där den kan utbildas sig till justitieråd eller advokat. Sannolikt är också, att Stockholms juridiska fakultet, om ej genast så dock ganska snart, skall få talrika lärjungar, ty med den praktiska läggning vårt juridiska examensväsen fått genom den senaste stadgan måste fakulteten i en huvudstad erbjuda de största möjligheterna för studenten att utföra det praktiska arbete, som vid sidan om de rena studierna ingår i examensberedelserna. Särskildt ur den synpunkten, att juris kandidaten numera vill vara en examen för lifvet, är Stockholms högskola att lyckönska till sitt förvärf af professor *Alfred Ossian Winroth* som huvudlärare i det stora ämnet civilrätt.

Inom de juridiska disciplinerna förhåller det sig ju så, att det ena ämnet mycket nära tangerar det andra, och det är ganska lätt för en nitisk professor i straffrätt att kontrollera, huru hans tentand har det ställt för sig i t. ex. processrätt. När professor Winroth som ung extra ordinarie professor kom ned till Lund i början på 80-talet, var det ganska lätt att taga hofrätten vid det sydsvenska universitetet. De gamla hedersmän, som då konstituerade den juridiska fakulteten, hade under årens lopp tillvuxit i välvilja och fördragsamhet, och många af de ynglingar, för hvilka gamle Schrevelius i Uppsala var omöjlig att komma tillrätta med, märkte, sedan de "rullat" ned till Lund, att han inte behöfde tagas så förfärligt på allvar. Men så började extra ordinarie professorn i rättsencyklopedi att förhåra på allt möjligt, när han tenderade, och det dröjde inte så länge, förrän hans biämne hade blifvit huvudämne. Idyllen var störd, och efterhand som de gamla gingo bort, kommo nya krafter i stället, och professor Winroth ställde om, att deras fordringar ej blefvo för minimala. Från att ha varit lätt blef fakulteten i Lund svår, och för-

tjänsten eller felet — allt eftersom man tar det — till denna metamorfos var nog så godt som uteslutande Winroths.

Han ville emellertid närmare Stockholm. Under årens lopp hade han blifvit ordinarie professor i civilrätt, och det antogs som gifvet, att när professuren i samma ämne i Uppsala i slutet af 90-talet blef ledig, Winroth skulle söka densamma. Han gjorde det också, trots det att lärostolen af någon svärförklarlig anledning degraderats till extra ordinarie, och flyttade 1899 från Lund till Uppsala, där han emellertid 1905 blef ordinarie.

Nu har han äntligen fått sina länge närda önsningar tillfredsställda, då han får komma till sin födelsestad, och dess högskola kommer som sagdt säkerligen att få synnerligen stor fördel af denna placering, kanske dock endast under den förutsättningen att hans blifvande kolleger i fakulteten inse hans öfverlägsenhet. Ty professor Winroth tillhör dem, hvilka förträffligt lämpa sig för kollegialt samarbete, om alla — från presidenten till vaktmästaren — besjålas af samma vilja, nämligen hans egen. Det som dock blir af den största vikt är, att han kommer att sätta sin prägel på högskolans juridiska afdelning, och detta är uteslutande lyckligt, ty Winroth har städe förfäktat de praktiska synpunkternas rätt att komma till heders gentemot byråkratiskt formalistiska.

Professor Winroth är född i Stockholm den 14 mars 1852 och son till kamreraren i generalpoststyrelsen Winroth och hans maka, född Skogberg. Han blef student 1871, juris kandidat 1877 och fick följande år docentur i Uppsala i svensk allmän lagfarenhet. År 1880 utnämndes han till e. o. professor i romersk rätt i Lund, 1892 till professor i civilrätt vid samma universitet, 1899 till extra ordinarie professor i civilrätt i Uppsala och 1905 till ordinarie i samma ämne. Han har dessutom i flera år tjänstgjort i hofrätt i nedre justitierevisionen samt utöfvat ett mycket flitigt vetenskapligt författarskap.

S. S. U. H.

S. S. U. H:s (Sveriges studerande ungdoms helnykterhetsförbund) årskonferens den 17—21 juni i Lund öppnades på måndagen med ombudsmöte, besökt af 141 ombud från 92 lokalföreningar.

Ordförande i förbundsstyrelsen (synlig å närstående fotografi) är biblioteksamanuensen fil. lic. H. Hjelmqvist, Lund (synes sittande i midten)

Å ombudsmötet beslöts bl. a. att antaga en af Centralförbundet för socialt arbete gjord inbjudan till S. S. U. H. att ingå i nämnda förbund.

S. S. U. H. räknar för närvarande inalles 10,016 medlemmar fördelade på 185 lokalafdelningar, hvaraf 4 studentföreningar.

Foto. Rahmn. Lund.

K... Bengt Ståfverparre.

S. S. U. H:S FÖRBUNDSSTYRELSE.

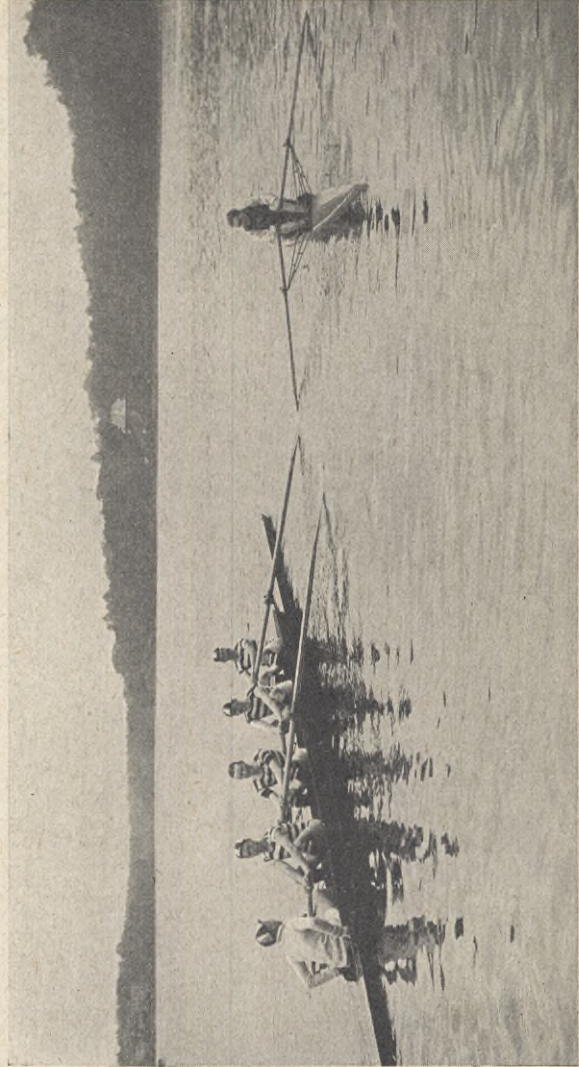

Fotok. Krm. A. B. *Daglig Sjöfverparre Sjölm.—Olg.*

S. S. U. H.-KONGRESSEN I LUND.

Foto Rahmni, Linné.

1. MR DRINKWATER, ENGELSK ARKITEKT, uppehåller sig i. n. i Stockholm för att leda roddföreningens träningar.
2. DE SVENSKA RODDARNE ÖFVAS AF SIN ENGELSKA TRÄNARE, MR DRINKWATER. Denne har studerat i Oxford, har två gånger deltagt i de stora "varsity-kapprodderna" och är en framsstående kunnare af rodd- idrotten och dess teknik.

Fotok. Krm. A. B. *Daglig Sjöfverparre Sjölm.—Olg.*

SVENSKA RODDARE UNDER ENGELSK TRÄNARE.

Foto O. Hattidin, Sjölm.

HEMSLÖJDUTSTÄLLNINGEN I BOLLNÄS.

Foto. Sohlberg, Bollnäs.

ARBETSSALEN. — DAGLIGSTUGAN.

Kitché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Stålm—Gbg.

En ovanligt lyckad och representativ utställning af äldre och nyare hemslöjdstycker från södra Hälsinglands socknar har hållits i Bollnäs före och under midsomrardagarna. Utställningen har omfattat väfnader, broderier, spånad och andra alster af kvinnlig handslöjd äfvensom åtskilliga manliga slöjdstycker. För det rent dekorativa har man särskilt genom anordnande i en bland salarna af interiörer från äldre allmogehem, under det en annan sal apertats uteslutande för den praktiska uppvisningen. Här var man sålunda i tillfälle se spinnrockarne snurra och höra väfstolarna

smälla, här väfdes, kardades, häcklades och knypplades med lif och lust.

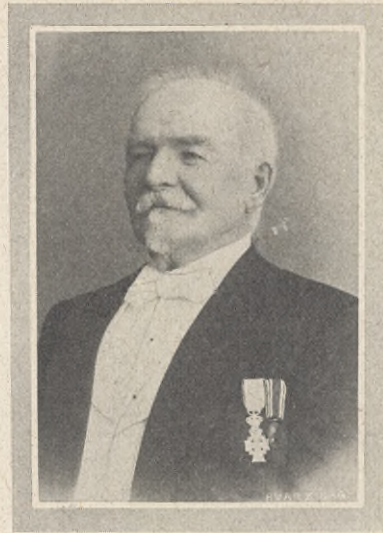
Initiativet till denna södra Hälsinglands första hemslöjdställning har tagits af fru Anna Vettergren-Behm på Ämot, och de drivande krafterna i öfrigt ha varit fruarna Gyllenhammar och Dohm samt jägmästare G. Gyllenhammar. Under de dagar utställningen varit öppen har densamma besökts af tusentals personer, och säkert är att med densamma ett stort slag blifvit slaget för hemslöjdens återupplifvande inom åtminstone södra Hälsingland.

DEN SISTE VOLDRIFFELSKYTTE.

Häromdagen öfverlämnades vid en fästlig tillställning å Borgärdets hotell i Dalarne Dannebrogsordens silfverkors ått en af de nu blott 12 kvarlevande svenska frivillige från danska kriget 1848—50, nämligen f. kronolänsmannen i Svärdsjö, *Emil Stjerneman*. — Född i Stockholm 17 augusti 1826, var han volontär vid Upplands dragoner, när han begaf sig ned till Danmark för att kämpa i det af öfvermakten hotade landets armé. Han fick anställning vid "Voldriffelskyttarne", en elitkår af utmärkte skyttar, de bästa, ansågs det, i hela danska hären. Denna kår bestod af blott 34 män — 5 svenskar, 2 norrmän och rätten danskar, de fleste unge män ur goda familjer — hvilka alla hade underofficers grad och lön.

De svenskar, hvilka utom Stjerneman tjänstgjorde i denna utvalda skara, voro studenten Borg Arel (sedan framstående järnvägsbyggare i Sverige och Ryssland, död 1895 som baningenjör vid Västervik — Hultfredsjärn, väg), samt furirerna Karlsten (sedan kronolänsmän i Östergötland), Ståhlbom (sedan sergeant vid Första lifgrenadiärregem.) o. Loth Lindqvist (vidare lefnadsöden okända).

Tillika med dessa kamrater — af hvilka alla nu Stjerneman är den ende kvarlevande — kämpade han med stor tapperhet å Fredericias

Effr. fotograf.

Kliché: Bengt Silfverparre.

EMIL STJERNEMAN,
den siste Voldriffelskytten.

fästningsvallar under hela den långa belägringen samt deltog i det stora slaget där den 6 juli 1849. Efter hemkomsten från kriget var Stjerneman några år sergeant vid Västmanlands regemente samt blef 1856 kronolänsmän i Svärdsjö distrikt, hvilken befattning han bestred under den långa tidsföljden af 36 år, eller till 1892, då han med hedrande vitsord och pension erhöi afsked. I Svärdsjö bor veteranen, kry och hurtig vid sina snart 81 år, allt fortfarande, en i allo ärans man, aktad och afhållen af alla som lärt känna honom.

Äfven med pennan har den gamle krigaren visat sig kunna fäktat förträffligt, dels i uppsatser i "Tidning för Falu stad och län", dels i undertecknads 1903 utkomna arbete "Svenskarne under Dannebrog", där han lifligt och intressant skildrat sina krigsminnen med dess både humoristiska sidor och djupt tragiska moment. Dannebrogens silfverkors är, som bekant, för en *icke*-dansk en

mycket stor utmärkelse, och dekrationen i fråga innehafves f. n. af blott 7 svenske män, nämligen konung Oscar, prins Carl, öfverhofjägmästaren Ankarcrona, f. kaptenen vid Västerbottens jägare Burman, f. kommendören Petersén-Rosensvärd (dessa tre veteraner från 1848—50 års krig), direktör Robert Wällgren (veteran från 64) samt nu hr Stjerneman — en vacker sju-stjärnegrupp.

*Birger
Schöldström.*

Foto. Sahlberg, Bollnas.

Kliché: Bengt Silfverparre.

FRÅN SLOJJDUTSTÄLLNINGEN I BOLLNÄS.
GAMMAL FÖRSTUGUQVIST, imitation af en ännu i dag använd hälgdagsstuga i Alfta kyrkoby.

VÅRT KAVALLERI.

Foto Ranch, Varberg.

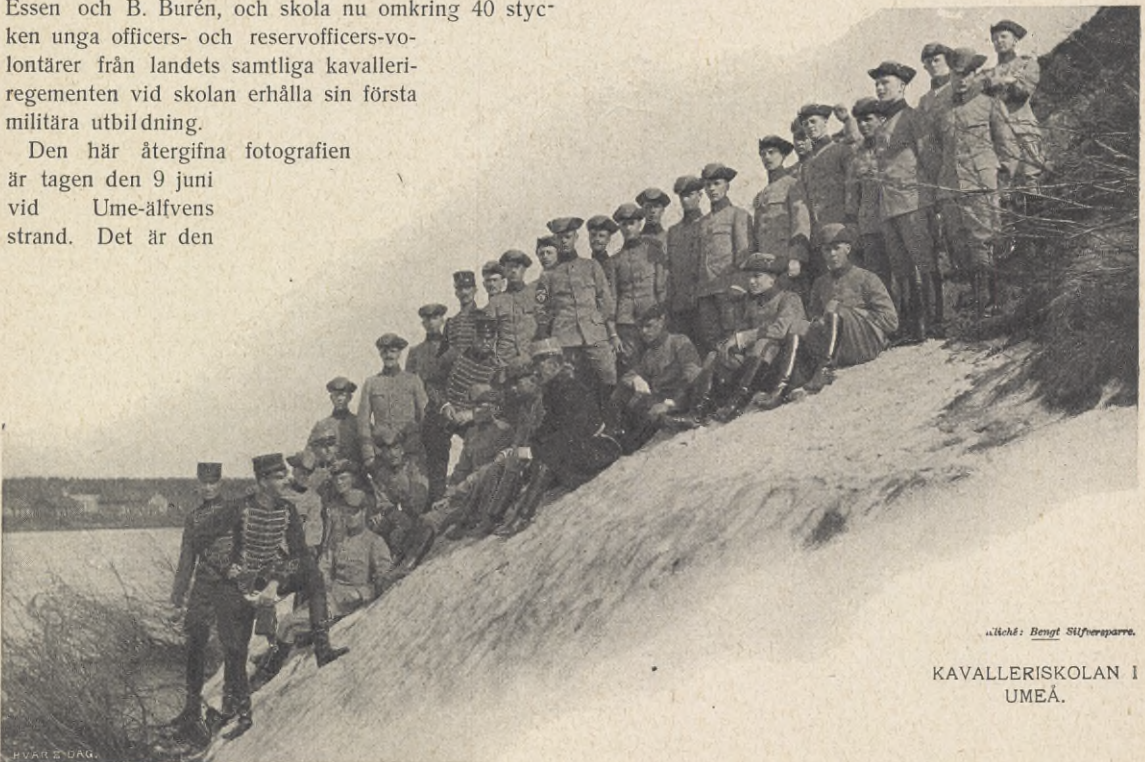
PRINS CARL MED STAB OCH OFFICERARE vid kavallerifältöfningarna i Varberg 10–19 juni. Dessa öfningar ha leda af prinsen.

Klick. Kem. A-B Bengt Sjöbergare Sklm—Olg.

Kavalleriskolan inryckte i år den 4 juni för första gången i Umeå, efter att alltid förut ha varit förlagd till Stockholm. Skolan står under befäl af ryttmästare U. E. W. Croneborg och löjtnanterna R. G. T. von Essen och B. Burén, och skola nu omkring 40 stycken unga officers- och reservofficers-volontärer från landets samtliga kavalleriregementen vid skolan erhålla sin första militära utbildning.

Den här återgifna fotografien är tagen den 9 juni vid Ume-älfvens strand. Det är den

nyckfulla naturens lek, att det blifvit en vinter- och ej en sommarbild.

Klick: Bengt Sjöbergare.

KAVALLERISKOLAN I UMEÅ.

Amatörfoto.

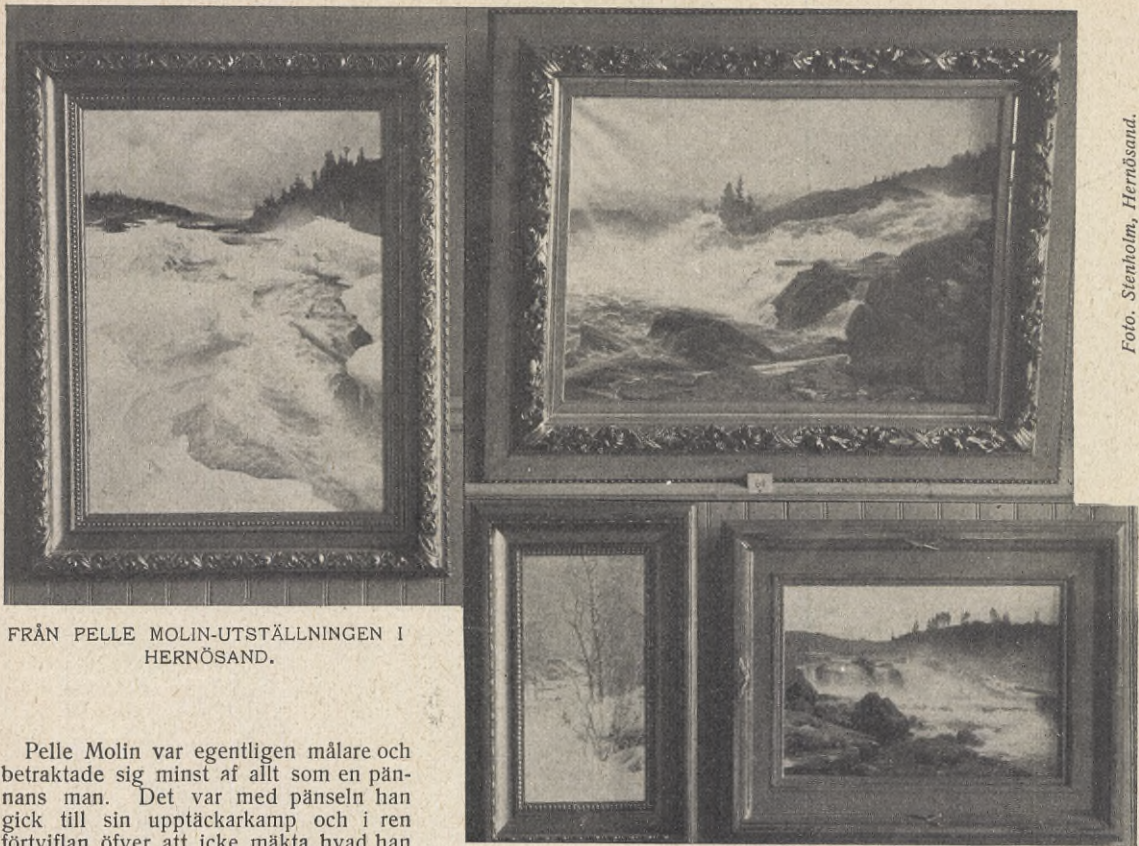

Foto. Stenholm, Herrönsand.

FRÅN PELLE MOLIN-UTSTÅLLNINGEN I HERNÖSAND.

Pelle Molin var egentligen målare och betraktade sig minst af allt som en pännans man. Det var med pännseln han gick till sin upptäckarkamp och i ren förtviflan öfver att icke mäktade hvad han ville, tog han stundom till orda för att ge sitt hjärta luft. Så föddes dessa små måsterliga skisser, som först öppnade vårt öga för "Ådalens poesi" och införde Norrland i litteraturen.

Den minnesutställning som för några dagar sedan öppnades i Herrönsand upptager 12 från olika håll

sammansförda dukar, af hvilka ingen är fullt afslutad, men som alla vittna om det personliga, alla hänsyn trotsande sätt, på hvilket den olycklige konstnären tog fatt på en uppgift.

UNGDOMSMÖTET PÅ MÖSSEBERG.

Mösseberg — den gamla välkända kurorten nära Falköping — har haft fäst.

Anstalten har öppnat sin sommarfamn icke endast för badgäster utan ock för Västergötlands ungdomsmöte, som nu för tredje gången samlat sina skolor. En särskild prägel fick fästen genom att bland sina högtidsgäster kunna räkna landskapets härtigpar.

Fästen började redan lördag e. m. med föredrag af bl. a. den i vårt land högt uppburne talaren direktör Rösjö.

På aftonen var majstångsresning hvarpå följde lekar till långt in på natten. Kl. 1/2 9 söndags morgon anlände de kungliga. Under förmiddagen hade märniskoströmmen och ett stort nykterhets-demonstrationståg hunnit heden på bärgets krön, dit själfva fästplatsen var förlagd. Vid 1/2 1-tiden anlände härtigparet, och prins Carl uppsteg på talarstolen och förklarade *ungdomsmötet öppnadt*. Framför honom, så långt ögat kunde se, utbredde sig hans furstendöme, med den från bärget underbart vackra Västgötaslätten, en om havets oändlighet påminnande tafla.

Efter sång och prolog intogs talarstolen af skalden Verner v. Heidenstam, som höll ett högstämmt tal. Han manade fram den gamle Ahasverus ur sägnens dunkel, så att man såg honom komma stapplande bärgsstigen uppför och ända fram till tribunen, där

prins Carl klappade den förvånade gubben på axeln och bad honom vara välkommen till detta möte, som vittnade om att ju längre mänskligheten lever desto *yngre* blir den. Och inför detta under falla plötsligt seklen från Ahasverus. Som en yngling blandar han sig i hopen och kan snart inte skiljas från alla de andra unga. "Är det du eller du, som nyss var Ahasverus?" Ja eller nej, ty något af honom finnes hos oss alla. — — —

Följde så tal öfver "Lek och idrott" af läroverksadj. Åkerman, "Den moderna kulturens afvigsidor" af prof. Thyren och om "Fosterlandskänsla och fosterlandslöshet" af fil. lic. Fogelqvist.

Kl. 5 e. m. voro idrottsöfningar anordnade, som följdes med lifligaste intresse.

Midsommardagen fortsattes fästen med tal, sång och lekar. Bland dagens talare märkes lektor Ahlberg, som valt ett religiöst föredrag; kand. Schröder talade öfver Västergötland, och doktorinnan Jenny Velander hade som sitt ämne valt "Konsten att sofva". I djurskyddssaken talade konsul Idström, och öfver "Ett hem och dess inredning" fru Elisabeth Wærn-Bugge. På aftonen uppträdde dr. Jägerskiöld med sitt föredrag "Vetenskap och folkbildning", och sedan adjunkt Granér framsagt en af honom själf författad epilog, var fästen afslutad.

UNGDOMSMÖTET PÅ MÖSSEBERG.

1. PRINS CARL ÖPPNAR PÅ
MIDSOMMARAFTONEN
VÄSTERCÖTLANDS 3: E UNG-
DOMSMÖTE Å MÖSSEBERG.
Till höger: Prinsessan Ingeborg.
Till vänster: Verner von Heiden-
stam.

Foto Lando, Ericson Sköfde.

Foto. Torin, Alingsås.

2. VERNER VON HEIDENSTAM HÅLLER HÖGTIDSTALET.

3. VY ÖFVER MÖTESPLATSEN Å MÖSSEBERGS KRÖN.

Foto. Enevad, Herrljunga g.

VINKRIGET I FRANKRIKE.

1. MÄREN I NARBONNE, D:R FERROUL, föres den 19 juni i en sjukvårdsvagn fängnen till Montpellier, under eskort af kyrasserier.
2. EN DEMONSTRERANDE FOLKMASSA afvaktar framför märket i Narbonne truppernas ankomst.
3. DEN FÅNGSLADE MÄREN I NARBONNE, D:R FERROUL. Han ämnar en popularitet, jämförlik med själfve Marcellin Alberts.

”Vinkriget” i Syd-Frankrike har delvis antagit ett upprors dimensioner. Soldater ha vid ett tillfälle deserterat och sluttit sig till de upproriske, och flere sammanstötningar ha ägt rum mellan desse senare å ena sidan och gendarmer och militär å den andra. Särskildt vid häktningen af den socialistiskt sinnade, mycket populäre mären i Narbonne uppstodo allvarsamma oroligheter, därvid flera personer dödades och en mängd sårades. Narbonne har förklarats i belägrings-tillstånd. Allt tyder dock på regeringens makt att få ett slut på ”kriget”.

Kilck: Kem. A. B. Bengt Skjerveparre Skän—Oby

Skjerveparre

ZORNS SPELMANSTÄFLAN I DALARNE.

Öfre bilden: TÄFLING I FIOLSPELNING. Nedre bilden: FLICKA BLÅSANDE PÅ TJURHORN.

»PETISSAN», ETT GAMMALT STOCKHOLMSMINNE.

EXTERIÖR FRÅN DET GAMLA TEKNOLOG KAFÉET.

På kallelse af Anders Zorn samlades i år för andra gången Dalarnas spelmän den 16 juni i Mora till täflan i gamla låtar. Mer än femtio hornblåsare och fiolspelare mötte, och tusentals människor åhörde den säregna täflingen. Som prisdomare fungerade några af vårt lands förnämsta kännare af gammal folkmusik, hvilka jämte Zorn märkas å estraden på vår första bild. Igenkännlig är bl. a kompositören Hugo Alfvén.

Kfter fotograf

INTERIÖR FRÅN TRÄDGÅRDEN KRING »PETISSAN».

Åter ett bland hufvudstadens gamla minnen skall i dagarna försvinna. Det väl 250 år gamla teknologkaféet »Petissan» kommer nämligen att rivas, dock blott för att åter uppstå på Skansen, där kommande ingenjörer få åt sig bevaradt minnet af den kära gamla lokalen. — Många generationer af ingenjörer landet rundt bevara i tacksamt minne kaféets båda sista innehafvarinnor — »Lovisa» och hennes syster. Då de nu gå att njuta sitt otium cum dignitate, bör det vara dem kärt att veta sig ha så mycket bidragit till trefnaden på »teknis».

Den svenska slöjden har under senare år blifvit allt mera känd och så småningom införd som undervisningsämne i nästan alla civiliserade länder. En af dess främsta banérförare utom vårt land är västgöten *Gustaf Larsson*, som, efter att hafva verkat såsom slöjdlärare på åtskilliga orter i hemlandet, nu i flera årförestått ett synnerligen värenommeradt slöjdseminarium i Boston. Under hans

Efter porträtt. *Kliché: Bengt Sjöversparre.*
GUSTAF LARSSON,
 svensk slöjdlärare vid The Sloyd Training School i Boston, skall på särskildt uppdrag gifva en kurs i Indien för införandet af svensk slöjd därstädes.

skickliga ledning hafva en mängd slöjdlärare utbildats, och har han hållit föredrag om slöjden under vidsträckt resor i Amerikas stater, där slöjden vinner alltmer terräng. Nu senast har han af regeringen erhållit det smickrande uppdraget att införa svensk slöjd i Indien.

Det slöjdundervisningssystem, som praktiseras vid "The Sloyd Training School" i Boston, där L. är lärare, har nämligen af högste inspektören för undervisningen i Mysore, Indien, ansetts vara det lämpligaste äfven för detta land. Hr Larsson har bestämt sig för

Efter fotograf. *Kliché: Bengt Sjöversparre.*
COMMANDANT HEPP (X) nyutnämnd fransk militärattaché i Sverige.

att ett halft års tid vistas i Indien i och för nämnda uppdrag. Han kommer då att ge en slöjdkurs för lärare utvalda från olika delar af landet.

Vi presentera i dag en grupp bild af den numera i Bryssel särdeles välbekanta gymnastik- och idrottsföreningen "Ling-Universitas", som för några år sedan bildades vid universitetet på initiativ af vår i Bryssel bosatte landsman gymnastikdirektör *L. Sandberg* jämte några intresserade studenter. Det är med

glädje man konstaterar den unga föreningens framgång, då man vet att dess uppgift är att på basis af vår svenska gymnastik och ordnade friluftsslekar bland den studerande ungdomen införa en rationell fysisk uppfostran. Saken har väckt största intresse bland studenterna och visar en klarseende blick hos föreningens energiske ledare.

Efter fotograf. *Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Skåns-Öbg.*
GYMNASTIK- OCH IDROTTSFÖRENINGEN »LING-UNIVERSITAS» I BRYSEL. Bildad på svenskt initiativ.

Foto. O. Halldin. Sthlm.

TRANEBERGS GAMLA BRO mellan Kungsholmslandet och Bromma socken skall nu ersättas med en modern svängbro att förmedla den ökade trafiken till och från huvudstaden.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre sthm.—Gbg

Ett af Södermanlands största och vackraste fideikommiss, Fiholm, har ägaren, grefve Beck Friis, fått tillåtelse af k. m:t att sälja, mot villkor att fastighet i Stockholm vid lämpligt tillfälle i stället köpes. Köpesumman var 1,175,000 kr.

Fiholm, säteri i Jäders socken af Öster-Rekarnas härad, har gamla anor. Mot slutet af 1500-talet ägdes det af släkten Oxensjerna, af hvilken ätt Gustaf Gabrielson och hans son Axel, den store rikskanlären, skrefvo sig "till Fiholm". Efter 1871 har det varit i ätten Beck-Friis' ägo.

En smäländsk fjäderfäutställning pågick den 7—9 juni i Växjö. Utställningen var talrikt besökt — sista dagen af öfver 3000 personer.

Foto. O. Halldin. Sthlm.

SÄLDT FIDEIKOMMISS: FIHOLM I SÖDERMANLAND.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre sthm.—Gbg

Betty Larson, Växjö.

FRÅN FJÄDERFÄUTSTÄLLNINGEN I VÄXJÖ: Bestyrelse m. fl. intresserade. Sista raden, fr. v.: Dir. E. Hartmann, Kantor Sundholm (utst. sekr.), Konsulent W. Sjöstedt (utst. kommissarie), Godsägare R. Gyllensvärd, Konsulent J. Nyberg, Grefve Lewenhaupt (ordf. i Sveriges allm. fjäderfäafvelsförenings styr.), Skollärare Knutsson, Nämndeman L. M. Jonasson, Ingeniör Tamm. Mellerst: Fröken Boheman, Fru Fähræus, Landshöfding von Oelrich (bestyrelsens ordf.), Fru Andersson, Tormenä. Främst: Godsägare N. Lindwall, Ingeniör Halling.

1. ELEV OCH TOLK FRÅN DEN JAPANSKA »SPIONSKOLAN» TUN-WEN VID SHANGHAI I KINA. Den förre har låtit sitt hår växa så att han kan raka det på kinesiskt sätt och fläta det till hårpiska, då han skall göra spiontjänst i Kina.

Tolkarna vid Tun-Wen tala flytande ryska, engelska och kinesiska samt behärska hjälpligt franska och tyska språken.

2. EN LÄRJUNGE FRÅN TUN-WENSKOLAN FÄRDIG FÖR EN EXPEDITION till det inre af Kina. Han är klädd i sin nationaldräkt kimono d. v. s. ett löst nedhängande plagg. Huvudet är rakadt à la kines, och när han flätatsitt långa hår i hårpiska är han omöjligt att skilja från en äkta kines.

3. GRUPP AF ELEVER VID TUN-WEN.

Efter fotografien.

EN JAPANSK SPIONSKOLA I KINA.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sthlm.—Gbg.

Efter fotografien.

Kliché: Bengt Silfverparre.

JAPAN OCH AMERIKA: GENERAL KUROKI (X) med sin dotter ankommer till Newyork. Bilden tagen från ångfärjan mellan Newyork och Jersey.

JAPANSKA BILDER.

HUR JAPAN ARBETAR PÅ SIN MAKTSTÄLLNING I OSTASIEN.

I närheten af Shanghai finns en japansk skola, *Tun-Wen-skolan*, grundad strax efter japansk-kinesiska kriget. Japanska regeringen ditsänder årligen omkring 300 unge män från alla delar af öriket, och sedan dessa genomgått de bestämde kurserna, utsändas de på en "undersökningsresa". Det var från denna skola de japanska spionerna rekryterades, hvilka under det senaste kriget genomströfvade Mandschuriet och voro litet hvarstans bland ryssarne. Ändamålet med denna skola är väl eljest närmast att betrygga den japanska suprematien i Kina och göra den japanska kontrollen öfver det kinesiska kajsardömet fullt effektiv.

Hade som det påstås japanska regeringen vid denna säregna institutions upprättande några baktankar på att densamma skulle kunna komma till nytta äfven mot en annan stormakt, nämligen Förenta staterna, är det ju icke alldeles otänkbart att den redan nu kan få rätt härutinnan. Som bekant ha det mäktiga örikets gula invånare i dessa dagar blifvit mycket upphetsade mot Förenta staterna, detta på grund af den starka japanfientliga rörelsen i Amerika.

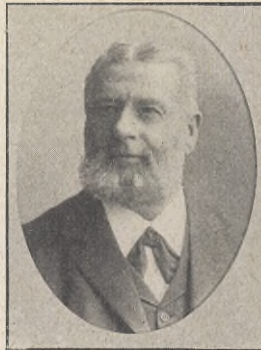
C. A. LEOPOLD.

Senior bland Stockholms stads prästerskap, komminister Carl Anders Leopold fyllde den 29 juni 80 år. Stud.-ex. 45, prästvigd 51, under 37 år komminister i Jakobs och Johannes församling, 62—79 t. f. bataljonspredikant vid flottan och lärare vid skeppsgosseskolan.

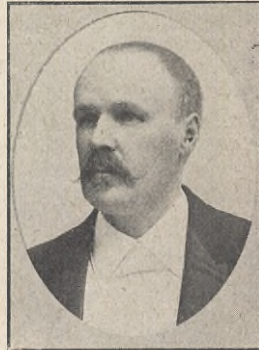
V. HOFLUND.

F. d. kassören Victor Hoflund i Smålands Ensk. bank i Eksjö fyllde den 24 juni 75 år. Mångårig led. af stadsfullmäktige samt har dessutom innehaft ett flertal andra kommunala förtroendeuppdrag.

C. M. INGELMAN.

Konteram. Carl Magnus Ingelman i Sthlm fyllde den 19 juni 63 år. Löjtn. vid flottan 70, komm.-kapten af 1:sta graden 93, chef för exercis- o. underbefälsskol. vid flottans stat. i Sthlm 92—94, kommandant där 95—97, i Karlskr. 97—1900, kommandör 97, varlschef 1900—01, konteramiral 01, chef för marinförv. 01.

J. HJELMÉRUS.

Jur. utr. dr. Johan Hjelmérus fyllde d. 16 juni 55 år. Stud. ex. 77, jur. kand. ex. 83, doc. i administrationsrätt 84, v. häradshöfd. 85, t. f. professor 86—92, juris dr. 93. Led af Riksd. A. K. 97—02. Landstingsman, ordf. i styr. för Östgötabanken i Mjölby, led. af styr. för tvångsupplöstringsanstalten i Bona m. m.

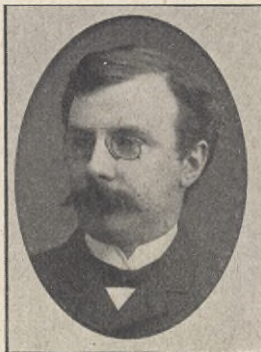
F. H. af ROBSON.

Öfverstelöjtnant Fredrik af Robson i Örebro fyllde den 17 juni 60 år. Underlöjt. vid Nerikes regte 75, major 95, öfverstelöjtnant i armén 98, öfverstelöjtnant vid Vestmanlands regte 1900, afsked 03.

G. R. GEIJER.

Disponent Reinhold Geijer å Uddeholm fyllde den 20 juni 60 år. Egenomsdisponent för Uddeholms A.-B. samt verkst. dir. i Nordmark-Klarälvens jernv. sed 85. Led. af landst. kommunalnämnd., kyrko- o. skoloråd, styr.-led i Wärmlands Folkhögskola, led. af Wärml. läns landsting m. m.

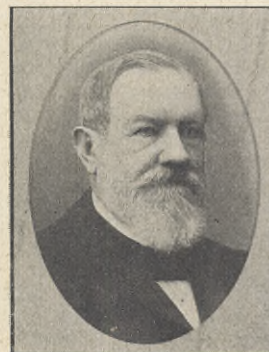
J. F. GRAFSTRÖM.

Apotekaren Johan Frithiof Grafström i Luleå fyllde den 13 juni 50 år. Apotekareex. 81, förest för apoteket i Luleå 85. Led. af stadsfullmäktige i Luleå, mångårig led. af hälsövardsnämnden och kyrkorådet, led. af dir. för Bank-A.-B:s Stockholm-Öfre Norrlands afdelingskontor i Luleå.

A. KJELSSON.

50 år fyllde den 17 maj kronolänsman Anders Kjellsson i Offerdal. Sedan 87 länsman i Offerdals distrikt, Jämtlands län. Ordf. i kommunalstämman, v. ordf. i skolorådet m. m.

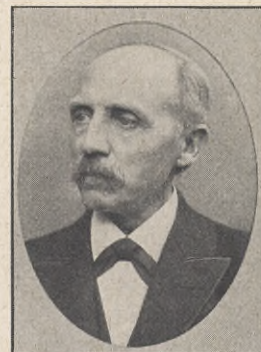
J. G. BUSCK.

F. d. disponent. vid Almedals fabriker vid Göteborg Johan Georg Busck afled den 19 juni, född 25. Mångårig ledare af Almedals fabriker. Inom Örgryte kommun har B. kraftigt verkat som kommunalman. Led. af landstinget och en mängd styrelser samt ordf. i Örgryte kommunalstämma.

C. R. S. ENGSTRÖM. †

F. d. kommissionslandtmätaren Gottfrid Rudolf Salomon Engström har nyligen aflidit i Kalmar. Född 27, landtmäteriausultant 49, kommissionslandtmätare 63. Från trycket utgifvit en hel del skrifter.

P. J. H. LEANDER. †

F. d. prof. vid Lunds universit., fil. dr. Per Johan Herman Leander afled i Lund d. 18 juni. F. 31, stud.-ex. 51, fil. dr. 62, doc. s. a., prof. i praktisk filosofi vid Lunds universitet 86—03. Mångårig led. af stadsfullmäktige och drätselkammaren. Utgifvit ett flertal afhandlingar och uppsatser.

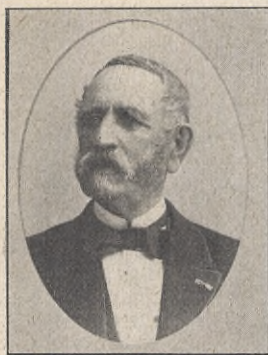

C. L. HESSEL. †

F. domhufvanden, assessor Christian Ludvig Hessel afled å Lyckorna den 19 juni, 73 år gammal. V. häradshöfding 61, assessor i Göta hofrätt 70, häradshöfding i Askims o. Sälvedals m. fl. häraders domsaga 85—94. Tidigare en af stadsfullmäktiges i Öteborg mest bemärkte män — framstående kommunalman.

PORTRÄTTGALLERI

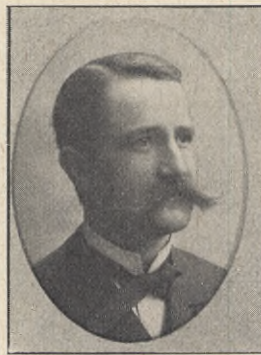
C. L. GRILL. †

Å Godegårds bruk afled d. 17 juni öfverstel. Claës Lorentz Grill. F. 31. artilleristabsofficer, gen.-stabsoff., sabschef i II militärdistr. dito i V. Chef f. militärkontoret i krigskollegium. Led af Kr.-vet.-akadem. Författare. F. d. ordl. i kom.-styr. Inom Godegårds s:n. Landstingsman.

H. V. ÅKERSTRÖM †

Länsveterinär Henrik Vilhelm Åkerström afled i Uppsala den 17 juni, 60 år gammal. Läns- o. stads-veterinär i Uppsala sedan 83. Led af stadsfullm., ordl. i Uppsala Fabriks- o. Handverksför, mångårig styrelseled i länets Hästförsäkringsbol., i fastighetsägarför. En af stiftarne af Nordiska Djurskyddsför.

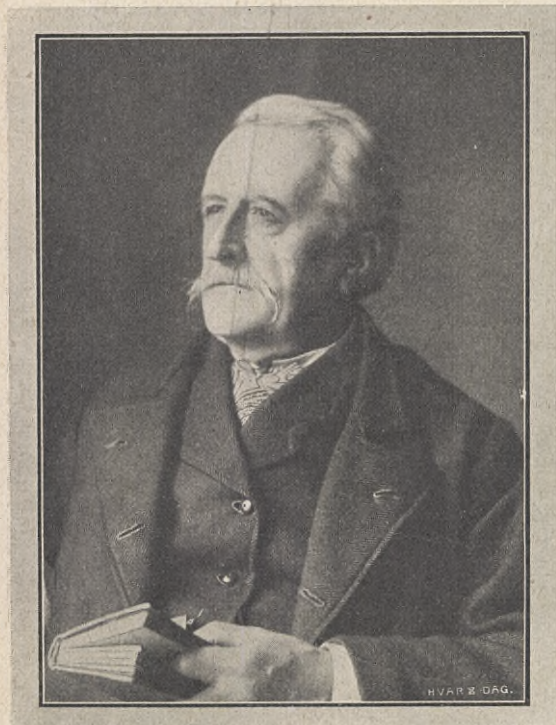
H. TRÄGÄRDH. †

Den 14 juni afled i Sthlm revisor Henning Trägårdh, 58 år gammal. Under några år led. af riksd. F. K. för Örebro l. Sedan 96 revisor i Sthlms Ensk. bank. Varit delägare i Frösvidals bruk i Nerike o. Borggårds bruk i Östergötland samt ägare af Sörbynoims säteri i Västmanland.

L. L. ZETHELIUS. †

Bärgsingenlören Lorenz Ludvig Zethelius afled nyligen i Wiesbaden Född 55. ex. från Teknologiska institutet och bergsskolan i Stockholm 77, kemist vid Forsbacka bruk 80, hyttingenlör vid Domnarivets järnverk s. å., under senare åren konsulterande ingenjör inom Bärgslaget.

7799 porträtt.

Kliché: Bengt Silfverparre.

CARL BURENSTAM. †

Förre ministern i Bryssel och Haag, kammarherre Carl Johan Reinhold Burenstam, afled den 17 juni å sin egendom Tjälvesta i Snaflunda.

Burenstam, son till öfverstelöjtnant J. D. Burenstam och hans maka grefvinnan Mariana Beata von Rosen, var född 1829. Han blef student i Uppsala 48, tog filosofisk graf 54, ingick i k. m:ts kansli och tjänstgjorde först i civildepartementet. 55 blef han kammarjunkare, men afbröt den påbörjade hofbanan redan tvänne år därefter för att blifva diplomat. Tjänstgjorde nu först som attaché i Paris och Berlin och blef så 58 andre sekreterare i utrikesdepartementet; året därpå legationssekreterare i Wien och kammarherre. 70 transporterades han till Bryssel och Haag som ministerresident därstädes, och på denna post befordrades han 84 till ministre plenipotentiaire samt tog 95 afsked.

Carl Burenstam var en historiskt och litterärt intresserad man. Sedan 76 var han ledamot af K. samfundet för utgifvande af handskrifter rörande Sveriges historia, och anonymt har han låtit trycka flera historiska afhandlingar. I sitt utsökt eleganta hem på Tjälvesta besöktes den gamle diplomaten ofta af bekanta litterära personligheter, vitterhets-, konst- och naturälskare. Med dem trifes han godt, liksom gästerna å det vackra, natursköna Tjälvesta icke kunde önska sig någon behagligare värd än den trots sin ålder alltid spirituella och man kan nästan säga hurtige "chevalier Charles Burenstam".

SOLNEDGÅNG.

EPISOD FRÅN 1718.

FÖR HVAR 8 DAG AF KARL WISTRAND.

Brukspatronen Göran Linderoth' på Sjöhammar hade nyss förtärt den ölsupa han hvarje dag brukade äta till aftonvard. Han satt ännu med skeden i tentall-

riken och såg halft frånvarande ut genom fönstrets små rutor. Rocken hängde på en krok på väggen, och brukspatronen erbjöd en underlig syn med sitt

kala hufvud och sitt orakade ansikte. Han satt och trummade med venstra handen på det obetäckta furbordet och gnolade några strofer på Elisandravisan, en ungdomskärlek. Midt emot satt hans ungdomsvän från den tid han låg vid akademien i Uppsala, magister Samuel Moræus, kyrkoherde i socknen. Dennes betänksamma, fint skurna anletsdrag stucko något af mot brukspatronens kraftiga profil, och hans hvita fina händer, vana vid folianter men ej vid grofarbete, lekte ideligen mellan kaftanens något slitna veck. Han betraktade brukspatronen fundersamt, men hostade slutligen lätt till och reste sig hastigt ur den skinnklädda länstolen.

— Nej, broder Göran, sannerligen, nu är icke tid till kärleksskvalver och ungdomsvisor. Landet ligger ju platt öde, och knappast prosten får behålla sin dräng. Härmed måste blifva ett slut, annars duka vi svenske under.

— Lugna dig, magister. — Brukspatronen reste sig upp och gick fram mot prästen; så lade han sina valkiga händer på magisterns skuldror och såg honom in i ögonen. — Jag rosar ej kriget och än mindre konungen. Visst har jag för hans skull under den polska militien förlorat min son; visst har jag måst nedlägga mitt bruk, då smederna skrefvos ut i krigstjänst, och visst tog upphandlingsdeputationen mitt sista tackjärn i Göteborg mot Görtzens koppardalar. Men svåra tider haiva äfven förr varit. Jag minnes väl, jag, den tid då kongl. majestät och kronan tog bruket från greve Magnus mot intet och dess herre fick gå från gård och grund. Det var svåra tider då för de adlige i Sverige. Men då kommo vi skrivare och kamrerare fram i dagen och blefvo rika, då våra herrar blefvo fattiga. Så blef jag från en simpel skrivare herre på Sjöhammar, och Göran Lindman blef frälseman och fick adeligt vapen som brukspatron Göran Linderöth. Tiderna ändras; slikt hade ej far min, rådsskrifvarn i Örebro anat. Nu är för oss pröfningens tid kommen, och vi få smaka Herrns ris och få gå från hus och hem. Konungen är vår herre; han äger att pröfva sitt folk. Han kallas konung med Guds nåde. Det betyder, magister, att han är Guds hämnare.

— Göran, slik var du ej fordom. Greve Magnus förlitade på dig som på sig själf, och han gick under. Brukspatronen stod och såg utåt öfver sjön bort till Åsbro herregård. Hans blick for öfver kala grenar och mörka granar, öfver den kala jorden och den ännu ej vinterfrusna sjön. Här och där hade visserligen december lagt några snöstänk, men annars låg den svenska jorden karg och obrukad, fattig och usel, väntande blott på snön — det enda, som kunde täcka de igenvuxna åkrarnes armod. Han såg hur älfven flöt kall och svart och såg det tysta bruket, hvarifrån hammarens jämna, lugna slag ej mera hördes.

— Den tiden var jag hård, Moræus. Lyckan gör hård, ser du. Gud ville, att jag åter skulle bli mjuk. Han förde mig upp till tämpeltinnarne och visade mig mycken härlighet för att sedan störta mig. Sådan är han, den starke hämnaren. När skatten nästa gång utkräfves måste jag lämna Sjöhammar, som jag fått så kärt.

Han såg åter ut.

Prästen gick fram och tillbaka. Så satte han sig och betraktade sin vän. Han satt där en stund, som väntade han på fortsättning. Men då brukspatronen intet sade, började han själf tala. Han andades tungt och rösten lät så ovan, att han nästan skrek:

— Gud har förvisso lagt ett tungt ok öfver oss alla. Vi svenske foro med högmot och sågo i konungen Gideon, Guds hjälte, segerherren mot filistéerna. Men vi blefvo bedragne, ty han är en Saul,

som af högmot drefs till sina bragder och hjältedater. Men Gud törhända straffar honom såsom Saul, så att han genomborras af sitt eget svärd.

Brukspatronen stod ännu vid fönstret. Han stod där tyst och orörlig med händerna öfver bröstet och såg ut mot sjön. Prästen reste sig åter oroligt och gick fram till honom. Så stodo de båda, den grofhuggne brukspatronen och den lille finhylte magistern arm i arm i en svärmodig stillhet. De strirade båda ut, och utan att de yttrade ett ord till hvarandra, fästes deras ögon på samma syn. Därborta vid Åsbro sjönk solen bortom de kala gårdslönnarne. Dess färgspel svepte in det åldriga herresätet och den kringliggande skogen i ett rött skimmer, och långt ute på sjön glittrade dess strålar. Det hela blef en brokigt röd väfnad. Dock knappast brokig. Allt blef rött — sjön, träden, det hvita huset skimrade i samma färg. Men långt borta vid horisonten stego svarta skuggor upp mot hvarandra.

Brukspatronen såg länge härfpå. Så såg han på prästen.

— Det är ju blod, sade han. Solen går ned i blod. Gud förbarme sig öfver oss svenske!

Magistern ryste. Han tog sig för hufvudet, som ville han värja sig för en tanke. Så sade han:

— Det bådär ej godt. I väster lyser det af blod. Och han upprepade, i det han vacklade till sin stol: — Blod, blod.

Då öppnades dörren och utan en hälsning kom länsmannen in skrikande redan redan i dörren: — Konungen dog den 30 november vid Fredrikshald. Han blef skjuten. — Och utan att bida svar satte han sig i brukspatronens länstol så häftigt, att skeden slamrade mot tenntallriken på aftonvardsbordet.

Han såg förundradt på de båda männen. Ingen tycktes höra honom. Brukspatronen stod orörlig vid fönstret; magistern satt blek vid bordet. Hans hvita fingrar darrade af ifver och rädsla, då han tyst mottog landshöfdingens skrivelse, som innehöll budskapet om konungens död. Han såg förvirradt på brevet, som kunde han ej läsa, men efter en stund tycktes det ljusna för honom, och han ropade:

— Död, konung Carolus död — — i blod — — Hans sol sjönk i blod!

Brukspatronen stod hög och tyst. Slutligen vände han sig om, äfven han.

— När sorgeskalken blir ljuf och kär tager Herran den från oss. Konungen är död, Gud signe hans minne. Hans krona blef oss en törnekrona, men törnekronan blir äfven den ljuf att äga. Nu äro vi ej längre värdiga; Herran tager den ifrån oss.

Men prästen fortfor halft stönande:

— Hans sol sjönk — — — i blod — i blod.

VIII ÅRG. 39: E HÄFTET INNEHÅLLER:

A. O. Winroth. — S. S. U. H. har konferens. — Svenska kapproddare under träning. — Hemslöjdställningen i Bollnäs. — Den siste Voldriffelskytten. — Vårt kavalleri. — Tafior af "Ådalens skald". — Ungdomsmötet på Mösseberg. — Vinkriget i Frankrike. — Zorns spelmanställen i Dalarne. — Pettissan, ett gammalt stockholmsminne. — Svensk slöjd i In dien. — Nyutnämnd militärattaché. — Svensk gymnastik i Belgien. — Svenska bilder. — Japanska bilder. — Veckans porträttgalleri. — "Solnedgång" af Karl Wistrand.

Obs.! Återgifvande af text eller illustrationer ur H. 8. D. utan särskildt medgifvande förbjudes.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1907.